

Harry Martens wint Narbonne met de “066”!

Het is donderdagavond 13 September als ik 's avonds om 21.00 uur de laptop aanzet om te beginnen aan de reportage van Narbonne.

Normaal gesproken heb ik de eerste woorden en zinnen in mijn hoofd en volgt de rest als vanzelf. Nu is het toch een ander verhaal. Ik ben deze middag met mijn trouwe viervoeter Frits naar Oud Geleen gereden om de reportage op te nemen van de provinciale winnaar van Narbonne van dit jaar, mijn bloedeigen vader Harry Martens!

Een goed gevoel van gepaste trots maakt zich over me meester en ik ben me ervan bewust, dat maar weinig mensen in de gelegenheid zijn geweest om hun ouders op deze manier in het zonnetje te zetten!

Ik mag aanschuiven bij de mensen die me als melker en zeker als mens gekneet hebben.

Narbonne werd zoals bijna alle vluchten dit jaar een pittige kluit voor onze gevleugelde atleten. Gelost om 07.15 slaagde er slechts een duif in om op de dag van lossing de thuishaven te bereiken. Wim Kooreman uit Kloosterzande klokte in de valavond om 22.30 en is hiermee Nationale triomfator. In Oud Geleen bij Harry en Gerda Martens zitten mijn

ouders samen met enkele trouwe letters aan de koffie als plotseling om 06.51 als een schicht hun 5e getekende over hen heen scheert. Hij heeft duidelijk nattigheid onderweg gehad, want zijn neusdoppen zijn verkleurd. Na de melding bij Willy Lemmens in Beek blijkt het daar de 1e gemelde en later blijkt, dat de lichtkras weduwnaar heel Limburg zijn wil heeft opgelegd!

Als jaarling is hij zuinig gespeeld en was Gien zijn eindstation. Als 2-jaarse moest hij aan de bak en speelde de 291e Nationaal Agen Oud en vervolgens de 246e Nationaal Perpignan, en nu van Narbonne de 7e Nationaal!! Het was Harry opgevallen, dat de weduwduivin, die de “066 “tot op dat moment had, niet zo paarlustig was als de baas dat graag wilde. Dus werd op de dag van inkorving een andere duivin uit het weduwduivinnenverblijf genomen. Dit schijnbaar tot volle tevredenheid van de “066 “.

Verder wat erwtstro op de vloer en zo de Narbonnedeelnemers lekker laten ravotten, het heeft de “066“ zeker gemotiveerd !!

De vader van de “066 “ is afkomstig van ondergetekende, maar niet uit de bekende lijnen. Hij werd verkregen van Lambert Jacobs uit Stein. Lambert was eind jaren '90 één van de betere spelers in de regio op de middaglossingen en toen Lambert stopte met de sport werd het gehele duivenbestand overgenomen naar Meers zonder dat Lambert hier een franc voor wilde hebben!! Een van de duivinnen van Lambert werd nog de moeder van de 11e Nationaal Pau ZLU. Alle duiven werden in enkele dagen overgewend en de doffers werden gespeeld. Één ervan kreeg de naam “de Sjek van Lambert “ en deze ontpopte zich tot één van de beste vliegers van het hok in Meers. Daarbuiten was het ook een pracht van een doffer. Toen op een middag mijn vader bij me op het hok was liet hij zich ontvallen', dat hij toch wel erg gecharmeerd was van “de Sjek van Lambert “. Een uur later zat hij in Oud Geleen! Hier werd hij gekoppeld aan een duivin van familie van Houten, uit de lijn van de Nellie en de rode Vinkenborg. Uit één van de eerste eitjes kroop de “066”.

Sinds enkele jaren wordt het vizier volledig gericht op de morgenlossingen van zowel de afdeling Limburg als de ZLU vluchten. Dit resulteerde al in de volgende koprijzen:

7e Nationaal Narbonne ZLU 3082 d
21e Nationaal Agen Oud ZLU 6890 d
25e Nationaal Marseille ZLU 3610 d
31e Nationaal Perpignan ZLU 4027 d
33e Nationaal St Vincent ZLU 3387 d
43e Nationaal Marseille ZLU 3320 d.

In Oud Geleen wordt nog steeds het traditionele weduwschap met doffers gespeeld, rond half Maart wordt er gekoppeld en alle toekomstige vliegers mogen een jong grootbrengen, daarna nog enkele dagen op eieren en het spel is op de wagen.

Op eieren krijgen de duiven een geelkuur van een weekje en ook voor inkorving van een belangrijke opdracht wordt een BelgaMagic van Henk de Weerd opgestoken, deze heeft ook de (sumiere) medische begeleiding in handen.
Toen de duiven in het voorjaar door Henk bij Jo Simons werden gecontroleerd, meldde deze al, dat de vliegers prima in orde waren. Nu we toch bij het onderwerp medische begeleiding zijn aangeland wordt wel kenbaar gemaakt, dat alle duiven in het stille seizoen worden gekuurd tegen Paratyphus, middels Parastop.

In de voorbije jaren werd er geregeld pinda's, Tovo etc. aan de weduwnaars verstrekt. Dit jaar niets van dit alles, alleen vers grit en bak allerhande. Het voer komt via Jo Simons en is van Beyers. Door de week Galaxy Light en de laatste dagen voor inkorving Long Distance.

De jonge duiven worden enkele keren zelf opgelaten en gaan dan een keer of 5 op de natour mee. Liever 10 keer kort dan 3 keer ver weg is hier de mening. Als ze het vervoer in de wagens maar leren kennen, hopelijk ook het drinken en dan de weg naar huis vinden. Trouwens hangen hier aan iedere spoetnik bij de jonge garde, de blauwe drinkbakjes, die ook aan de verzendmanden hangen. Jong geleerd is oud!

Als ik mijn vader vraag wat in zijn ogen het belangrijkste is om te slagen in de sport, is zijn antwoord heel helder: Goede duiven, dan een hele tijd niets..... en dan de rest! Lachend voegt hij hier aan toe, dat de duiven hier dit jaar een ornicapsule kregen opgestoken bij de inkorving, maar degenen die hun prijs misten kregen dit ook!!

Voor het seizoen 2019 zitten een 40-tal weduwnaars klaar. Zij zullen de kar moeten trekken op de vluchten van de waarheid. De bedoeling is om deel te nemen op alle ZLU vluchten en de afdelingsvluchten met morgenlossing

Het huidige duivenbestand is opgebouwd uit 75% van ondergetekende en tevens zitten er nog steeds prima duiven tussen van de familie Heuts uit Palemig. Zij hebben ook duidelijk hun stempel gedrukt op de huidige kolonie.

Harry en ook Gerda beleven de duivensport samen op een fijne manier, beslist als hobby, waar het welzijn van de duif altijd op de eerste plaats zal staan. Maar het draaien van een echte kopduif doet ook hun (duiven)hart sneller kloppen!

Als ik de deur na een gezellige middag achter me dicht wil trekken, hoor ik achter me gekscherend: "G'r zeet nog neet van mich aaf".

Later in de auto denk ik bij mezelf: Ich haup ut van harte!!